

Výročí 39: Nový evropský řád se vrací. EU naplánoval Hitler. Němci popravení studenti se nedočkají klidu. Proč je ČT skandalizuje? Goebbels by plesal. Už se smí jen akce STB 89. Národních hrdinů se režim bojí. Čest jejich památce!

protiproud.info/politika/6830-vyroci-39-novy-evropsky-rad-se-vraci-eu-naplanoval-hitler-nemci-popraveni-studenti-se-nedočkaji-klidu-proc-je-ct-skandalizuje-goebbels-by-plesal-uz-se-smi-jen-akce-stb-89-narodnich-hrdinu-se-rezim-boji-cest-jejich-pamatce.htm

17. 11. 2022

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

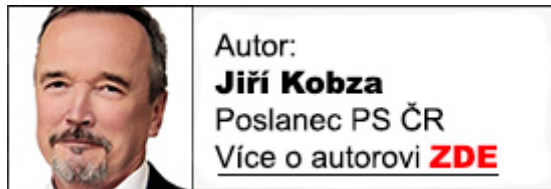
Jiří Kobza připomíná dnešní důležité výročí, jehož odkaz je záměrně překryt režimem podporovanými "oslavami" akce Státní bezpečnosti před více než třemi dekádami - a PP připojuje zbrusu novou píseň a klip Romana Horkého, jenž německé zlo připomíná svou vlastní kreativní cestou

Německá okupace českých zemí začala v noci ze 14. na 15. března 1939 vtržením německých vojáků do okleštěné České republiky. Nezapomínejme ani na to, co ji předcházelo - mnohaleté vlastizrádné aktivity německé páté kolony a její politické reprezentace, podpora těchto aktivit ze strany našich údajných západních spojenců,

Mnichovská zrada, odevzdání podstatné části území tzv. 3. říši, vyhnání Čechů z těchto území doprovázené stovkami vražd, ztráta obranyschopnosti, nalomená páteř národa, nástup kolaborantů k moci.

Sedmileté řádění Němců - a jejich českých udavačů a pomahačů - stálo český a slovenský národ na 360 tisíc zničených životů, včetně životů skutečných elit národa,

devastaci kultury a vysokého školství - a samozřejmě i důstojnosti a duše národa.

Nedopust'me přepisování dějin!

Nezapomínejme na hrdiny, co se okupaci postavili, se zbraní v ruce nebo jiným způsobem, na domácí i zahraniční vojáky a na odbojáře, parašutisty, partyzány, i na prosté občany, kteří s rizikem jisté smrti přispěli svým dílem k porážce německých okupantů, což nebyli pouze nacisté, jak je dnes módní nepravdivě říkat. Nezapomínejme na osud, jaký Čechům chystali špičky velkoněmecké říše - šlo o genocidu obrovských rozměrů

Nedopust'me přepisování dějin, nemlčme k ukrajinské podpoře pohrobků banderovců, nemlčme k oslavným pochodům veteránů SS v Pobaltí, netolerujme zpochybňování odsunu a omluvy za něj - bylo to z hlediska naší národní budoucnosti a bezpečnosti naprosto správné strategické řešení, politicky i morálně plně ospravedlnitelné - a Edvardu Benešovi za ně patří dík. Netolerujme poklonkování českých politiků Henleinovým a Frankovým pohrobkům z Ladnsmanchaftu. Kdo popře a zapomene vlastní dějiny, je odsouzen je znovu (daleko tragičtěji) prožít.

Dnes, stejně jako tehdy, se mluví o potřebě a důležitosti nové velké a sjednocené Evropy. I proto je dobré na tomto místě připomenout, že s myšlenkou sjednocené Evropy si ve 20. století pohrávali už právě i

němečtí nacisté a tzv. evropskou ideologií ospravedlňovali svoji agresivní politiku.

A že právě němečtí nacisté ve třicátých letech 20. století a poté za války po mnoho let vypracovávali programy hospodářské a politické integrace Evropy. Idea evropského sjednocení je přítomna v nacionálně-socialistické vizi německého původu od té doby kontinuálně, pouze někdy je slyšet více a někdy méně.

Čtěte ZDE: 30 let po převratu: Iluze a deziluze. Co jsme získali? Více podobností s předchozí totalitou, než bychom čekali. Smí se ještě láska k vlasti? Naděje umírá poslední. Na politiky EU nedosáhneme. A svoboda?

Nový evropský řád

Hitlerova touha, aby se celá Evropa stala jedinou politickou entitou a jeho snaha získat podporu v okupovaných zemích přispěly ke vzniku systému nacistického "evropského" myšlení. Hitler věřil, že plní opravdovou evropskou misi a své konání označil jako zabezpečení Evropy a světa, a to skrze vytvoření říše.

Mylné jsou názory, podle kterých němečtí nacisté věřili v národní stát jako primární uznávanou entitu. Nacionální socialisté nenáviděli myšlenku malých národů nebo jednotlivců, kteří by se sami rozhodovali a sami přemýšleli, naopak milovali velké celky a národním a státním pluralismem opovrhovali. Základní rys

německého nacionálního socialismu – rasismus – je prvkem nadnárodním. Rasa překračuje hranice národa a státu, rasová teorie je definována jako internacionální.

V srpnu 1941 vydal Hitler s Mussolinim společné komuniké, v němž uvedli, že Nový evropský řád, který bude nastolen po vítězství Osy (Berlín - Řím - Tokio), odstraní příčiny, které v minulosti vedly k evropským válkám. Pouze jednotná Evropa měla zajistit stav, kdy bude silná a nebude oslabována vnitřními válkami. Sjednocená Evropa se tedy stala deklarovaným cílem nacistického tažení Evropou.

V březnu roku 1943 dokonce vznikly formální plány evropské konfederace. Tyto plány získaly podobu ústav a smluv, v nichž byly stanoveny kompetence a struktura budoucí evropské konfederace.

K memorandu byl připojen návrh dokumentu, v němž se hovořilo o „společném osudu evropských národů“ a o tom, že je třeba „zajistit, aby mezi nimi nikdy nevypukly války“. Předpokládal také zrušení celních bariér mezi účastnickými státy.

Němečtí nacisté navrhovali, aby po skončení války bylo využito hospodářské integrace k odstranění evropského partikularismu. Měla vzniknout nová velká hospodářská oblast, v níž se hospodářství může rozvíjet tak, že mu bude stát udělovat pouze základní směrnice.

Evropská hospodářská spolupráce a nacionální socialismus byly vnímány jako přístupy, které mají potenciál se doplnit a přinést společně užitek. V roce 1942 dokonce berlínská Unie obchodníků a průmyslníků uspořádala konferenci nazvanou „Europäische Wirtschaftsgemeinschaft“ (Evropské hospodářské společenství).

Čtěte ZDE: Tajemství pádu opony: Nepovedený Gorbyho handl? Sametově odsouzený a rozstřílený Ceausescu. Budování důvěry psychózou teroru. Soudy v Rumunsku se táhnou dodnes. O nás, bez nás: Podezření na druhý Mnichov

Národní tragedie

Období počínající podpisem Mnichovské dohody na sklonku září roku 1938, a zejména doba, která následovala po zahájení přímé německé okupace českých zemí v březnu roku 1939, je jednoznačně nejtragičtější etapou našich novodobých dějin. Bez ohledu na současné snahy o přepisování historie.

Jednoznačně platí, že všichni ti, kteří se v této době jakýmkoli způsobem postavili okupační moci – anebo jakýmkoli způsobem pomáhali bojovníkům proti ní, si zaslouží naší neskonalou a nehynoucí úctu.

Dne 28. října 1939, v den výročí založení samostatného československého státu, proběhly v Praze protiokupační demonstrace, které byly německou mocí tvrdě potlačeny. V Žitné ulici, byl během těchto zásahů postřelen student medicíny Jan Opletal, který následně, 11. listopadu, zemřel. Během demonstrace 28. října byl zastřelen rovněž pekařský pomocník Václav Sedláček (zemřel již během převozu do nemocnice).

Po pohřbu Jana Opletala, 15. listopadu, bylo zatčeno více než 1 200 náhodně vybraných studentů, kteří byli obratem posláni do koncentračního tábora Sachsenhausen. Mnozí z nich se odtamtud nevrátili.

Devět studentských předáků bylo 17. listopadu 1939 v ruzyňských kasárnách popraveno. 17. listopad roku 1939 proto považujeme za zlomový moment historie německé okupace. Pokud si někdo do té doby myslel, že v Protektorátu Čechy a Morava bude možný nějaký aspoň trochu normální život, byl německými okupačními úřady rázně vyveden z omylu.

Poprvé zde byla na území protektorátu použita nacistická metoda tzv. sonderbehandlung – což bylo synonymum pro likvidaci člověka bez soudu.

Národní hrdinové

Po celých pět let své poslanecké práce jsem bojoval za to, aby tito hrdinové a mučedníci nebyli zapomenuti, za to, aby národ znal jejich osud a jejich zásluhy. Proto jsem je navrhoval prezidentu republiky na udělení státních vyznamenání. Několikrát jsem o tom hovořil i na tomto místě.

Letos se to konečně podařilo a já znovu děkuji prezidentu Zemanovi, že mým prosbám vyhověl, a udělil těmto devíti mužům Medaili za hrdinství.

Bylo pro mne zcela nepřijatelné a ostudné, že dnešní mladá (ale možná už ani střední a starší) generace nezná jména, tváře a příběhy těchto hrdinů, že nejsou připomínání s náležitou úctou, nejen jako jednotlivé osobnosti, ale i jako symboly vlastenectví, nepoddajnosti, odboje a hrdinství československého národa – což jsou všechno kategorie, které dnes čelí ohromnému tlaku.

Čtěte ZDE: Jak si „stříhnout“ slavné výročí: Bude na Havlově náměstí vztyčena socha studenta Šmída? Bez modrých hadrů. Kalouskův „blob“. Šílenství sexuálního udavačství jako „výklad“ smyslu převratu 89?

Byli to lidé profesně, věkově, svým původem, vírou a politickým stranictvím - byť většina z nich byla členy kramářovského Národního sjednocení - různorodí, ale jedno měli společné: Odvahu položit život za zájmy svého národa a státu. Byli to rozhodní a silní vlastenci. Zvláště v dnešní době je naprosto zásadní si to připomenout.

Byli to tito mučedníci:

- Ing. Marek Frauwirth, 28 let,
- JUDr. Josef Adamec, 30 let,
- MUDr. Jan Černý, 25 let,
- JUDr. Jaroslav Klíma, 26 let,
- JUDr. Bedřich Koula, 26 let,
- doc. PhDr. Josef Matoušek, 33 let,
- JUDr. František Skorkovský, 30 let,
- Ing. Václav Šaffránek, 19 let
- a PhDr. Jan Weinert, 25 let

Dva břehy

Udělení vyznamenání samozřejmě postupně vyvolalo vlnu nespokojenosti, odporu a nenávisti, která prozatím vyvrcholila v nechvalně známém pořadu Reportéři České televize. Většinu těchto našich hrdinů tam vykreslili prakticky jako nacistické kolaboranty, kteří zemřeli jen jaksi "shodou nešťastných okolností" - zřejmě proto, že Němci jen tak bloumali po Praze a zvonili po domech a bytech, jestli tam náhodou nebydlí nějakí studenti a mladí lidé. Prý nešlo o hrdiny, ale o oběti, navíc "politicky nespolehlivé"...

Jde o pořad a redakci ČT, které objektivní skutečnosti zajímají méně než vývody pseudohistoriků, kteří se snaží neznalému národu vysvětlovat, že špatný prezident na návrh špatného poslance špatně vyznamenal špatné lidi, kteří byli členy špatných organizací.

Když jsem tento pořad sledoval, tak jsem už jenom čekal, kdy některý z přizvaných "historiků" Němce za tu neslýchanou hromadnou vraždu pochválí. Opět se prokázalo, kdo je novinářskou onucí, zaslepenou nenávistí ke všemu, co nebylo v pokynech věrčušky, nebo jak se tomu nyní říká.

Vyznamenání popravených ze 17. listopadu 1939 zkrátka vyvolalo bouři nevole u všech, kteří se již po desetiletí snaží tento německý zločin odsunout do pozadí a překrýt události z roku 1939 všemožně propagovanou a oslavovanou akcí STB ze 17. listopadu 1989.

Když vidím upocenou podlézavost těch tzv. historiků, kteří se dokonce odvážili naznačit, že ti povraždění byli vlastně kolaboranty s německými okupanty, nemohu se ubránit zhnusení.

Tito ochotní lokajové se nikdy nedívali do hlavně samopalu, nečelili popravčí četě, netuší, jaké je to žít v prostředí, kde nevědí, zda se dožijí příštího dne. Nikdy se nedostali do situace, kdy by se měli posatvit absolutní moci okupantů.

Čtěte ZDE: Je po flámu: 30 let svobody pohledem zdola. Co jsme chtěli a co teď máme. Skok do otroctví. Vymýšlí pravidla EU parta psychopatů? Kádrování v plném proudu. Média lžou. Omyl na Letné

Nikdy nemuseli prokázat žádnou opravdovou statečnost. Jsem si jist, že kdyby žili před těmi 83 lety, sloužili by stejně ochotně okupantům, jako slouží, pod záminkou zvrácené "liberální" ideologie, záměrům současné moci.

Tito propagandisté, skrývající se za označením historik (Prokop Tomek, Petr Koura - a nezapomínejme na hlavního propagandistu, šéfredaktora Marka Wollnera) úplně pomíjejí to nejdůležitější: že ti povraždění stáli na straně československého národa, že představují spojení napříč politickým spektrem, od levice až po silně národoveckou pravici (což je noční můra dnešního režimu, že by se i dnes mohli lidé takto spojit a odstavit jej od moci).

Osudy

Mimoходом, podle zvrácené logiky těchto aktivistů bychom museli za kolaboranta s okupační mocí označit i předsedu protektorátní vlády v letech 1939-1941, generála Aloise Eliáše, jakožto spolupracovníka nacistů. I když ve skutečnosti šlo o jednoho z vůdčích domácích odbojářů, který byl v roce 1942 za svoji hrdinnou činnost Němci popraven.

A v souvislosti s popravenými studenty z roku 1939 je jasnou historickou skutečností, že například popravený Josef Adamec byl členem Národního hnutí pracující mládeže, což byla za druhé republiky mládežnická základna Národní strany práce a po okupaci se transformovala do odbojové organizace.

Jan Černý 16. listopadu také intervenoval za propuštění českých studentů.

Jaroslav Klíma se jako důstojník v roce 1938 zúčastnil obou dvou mobilizací, patřil mezi organizátory posledního rozloučení s Janem Opletalem a rovněž intervenoval za zatčené studenty.

Marek Frauwirth zachránil desítky Židů před jistou smrtí vydáváním falešných pasů jakožto pracovník slovenského konzulátu v Praze.

Watch Video At: <https://youtu.be/iITyyyitxDA>

Skupina Kamelot zveřejnila klip doprovázející jeho letošní novinkové album Spasitel. Výběr písně a načasování premiéry klipu Svatojánský dar zvolila záměrně.

„17. listopad 1939 přinesl více než pětiletý zákaz vysokoškolského vzdělání v naší vlasti a stal se symbolem počátku nacistického útlaku. Proto je naším vyšším principem mravním na tuto část dějin nezapomenout. Už jen z úcty k našim rodičům a prarodičům, protože každá, byť sebemenší podpora války se stává zločinem,“ komentuje tento počín zpěvák a kytarista Kamelotu Roman Horký a pokračuje: „Vybrali jsme tu nejnenápadnější skladbu, která ale ve své skromné aranži přináší něco mnohem hlubšího a trvalejšího - protiválečný apel a postoj. Napsal jsem ji na základě vzpomínek a vyprávění mých prarodičů.“

Píseň zachycuje pravdivý příběh mladého českého židovského páru zasazený do kontur období druhé světové války a nahořklých poválečných let a Kamelot ho natáčel poblíž obce Věžnice u Polné na Vysočině.

Josef Matoušek během Mnichovské krize jednoznačně podporoval obranu země a byl i spoluautorem manifestu českých historiků, který byl adresován historikům francouzským. Ve svých člancích se do poslední chvíle zastával Čechů v okupovaném pohraničí, kladl důraz na ochranu českého jazyka, národního hospodářství a kultury a taktéž požadoval větší míru autonomie. Podílel se taktéž na přípravě Opletalova pohřbu.

František Skorkovský byl členem Sokola a rovněž se podílel na organizaci Opletalova pohřbu.

Nejmladší popravený, Václav Šaffránek se v době Mnichovské krize dobrovolně přihlásil do armády, od léta 1939 byl pak spojkou odbojové organizace Obrana národa.

Jan Weinert 26. října 1939 přednesl projev o 28. říjnu, ve kterém mimo jiné prohlásil německou okupaci a Protektorát Čechy a Morava za dočasnou záležitost. 15. listopadu intervenoval na policejním ředitelství ve prospěch studentů zadržovaných po pohřbu Jana Opletala.

Ale hlavně – u příležitosti 28. října roku 1945 bylo všech těchto devět popravených studentů a studentských předáků z pověření prezidenta Beneše vyznamenáno in memoriam Československým válečným křížem, což bylo československé vojenské vyznamenání, udělované za účast v boji, za prokázání vynikajícího činu v nebezpečí života nebo za obětování života. Dovede si někdo představit, že by v roce 1945 obdržel takové vyznamenání od orgánů osvobozeného Československa nějaký pomahač Němců?

Čtěte ZDE: Všechno je jinak: Místo svobody další totalita. Místo Moskvy Brusel. Lež o devadesátých žije. Z ODS trosky. Czexit? Kontrarevoluce? Jsme v 51 či nejvýš 61. Krize za krizí. Lidový odpor? S Orbánem je lid a jeho Bůh. U nás... jako vždycky

Památka

Mimochodem, kramářovské Národní sjednocení, jehož členy velká část popravených byla, a které novodobí pseudoexperti dnes označují za nedemokratickou extremistickou sílu, byla vlastenecká a demokratická politická strana, která zásadně vystupovala proti mnichovské dohodě a kapitulaci.

Jeden z jejích hlavních představitelů, Ladislav Rašín, syn Alosie Rašína, byl v roce 1938 jedním z hlavních odpůrců kapitulace a jedním z vedoucích představitelů Výboru na obranu republiky. Po

německé okupaci a vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava se zapojil do odbojové činnosti v rámci organizace Politické ústředí.

Následně byl zatčen gestapem a uvězněn na Pankráci, později v Berlíně a nakonec odsouzen na 15 let těžkého žaláře. Zemřel krátce před koncem války ve vězeňské nemocnici ve Frankfurtu nad Mohanem.

Kdo dnes kope do Národního sjednocení, kope i do těchto hrdinů.

Čest památce studentů a studentských předáků popravených 17. listopadu 1939 v Ruzyni!

Čest a hluboká úcta všem, kdo bojovali za naši vlast proti německé okupaci!

A hanba všem, kteří dnes plivou na jejich památku!

**Obogatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

7472813001/5500

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
